

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE POEZIE ȘI EPIGRAMĂ
„ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL”, ED. A XII-A, 2018-2019

SECȚIUNEA POEZIE

NR.21

Dum spiro, spero (Pantum)

M-am risipit în anii ce-au trecut,
Cum visele se pierd în idealuri,
În drumul spre un țărnm necunoscut
Ca o furtună mistuită-n valuri.

Cum visele se pierd în idealuri
Tristețile se-mprăștie-n pustiu
Ca o furtună mistuită-n valuri
Jucând al vieții zar cât nu-i târziu.

Tristețile se-mprăștie-n pustiu
Ca un nisip purtat de-un vânt măiastru,
Jucând al vieții zar cât nu-i târziu
În cazinoul unui vis albastru.

Ca un nisip purtat de-un vânt măiastru
Închis în sine răscolesc dureri,
În cazinoul unui vis albastru
Se scurge timpul mistuind tăceri.

Închis în sine răscolesc dureri
Trecând ca umbra pe acest pământ
Se scurge timpul mistuind tăceri
Speranța e cuprinsă în cuvânt.

Trecând ca umbra pe acest pământ,
De azi voi respira parfum divin
Speranța e cuprinsă în cuvânt,
În geana unui gând eu mai suspin.

De azi voi respira parfum divin
Iar simțurile toate se implică,
În geana unui gând eu mai suspin
Când ceața îndoielii se ridică.

Iar simțurile toate se implică
Ca pulberea de stele-n amintire
Când ceața îndoielii se ridică
Eu sorb avid un strop de nemurire.

Ca pulberea de stele-n amintire
În suflet sub o mantie de har
Eu sorb avid un strop de nemurire
Din bobul de speranță dulce-amar.

În suflet sub o mantie de har
Sub tâmpla argintie renăscut
Din bobul de speranță dulce-amar,

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE POEZIE ȘI EPIGRAMĂ
„ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL”, ED. A XII-A, 2018-2019
SECȚIUNEA POEZIE
NR.21

Cât voi trăi, nimic nu e pierdut.

M-am risipit în anii din trecut...

Romeo și Julieta la Mizil (acrostih)

Regretul este calea de-a nu mă părăsi
Oricât de lungă-i noaptea, sfârșit își va găsi,
Mereu după o ploaie apare-un curcubeu
Eu îmi urmez destinul crezând în Dumnezeu
O să topesc zăpezi din gând, oricât va fi de greu.

Și muguri de lumină încep să se desfacă
Iar lacrimile-n rouă doresc să se prefacă.

Jelind amaruri ce des apar în amintire
Uităm că toate sunt legate cu ață prea subțire.
Lăsând trecutul să răstoarne brazda clipelor de ieri
Inima de-o veșnicie sfarmă șoaptele-n dureri.
E prea târziu de azi plăcerile să prindă
Totodată-i cam devreme tristeți să te cuprindă
Acuma când speranța iar flacăra s-aprindă.

Lumina va pătrunde în cel mai mic ungher
Alcătuind corole de umbre și mister.

Mă cheamă ceasul veșnic și neînduplecat
Ivită-i cicatricea, durerea a plecat.
Zilele cad ca niște firmituri uscate
Iar ușile cerului deja fortificate
La glasul rugăciunii se vor deschide toate.

Noroit cu greșeli... (rondel)

Noroit cu greșeli trecătoare
Vorba-i ucisă iar visul nisip
Prăbușit și fără vigoare
Cu suflet rănit, nu pot nici să țip.

Păcatul e vina ce doare
Nu poți scăpa, cu orice tertip,
Noroit cu greșeli trecătoare
Vorba-i ucisă iar visul nisip.

Pedeapsa e grea așteptare
Dar speranță încerc să-nfirip
O rugă spre cer o să zboare
Iar lacrima-i prelinsă pe chip

Noroit cu greșeli trecătoare.